

הַמְשֵׁךְ פְּנִינֵי הַפְּרָשָׁה

"ואכלתם יסון נושן וישן מפני חדש תוציאון" (כ"ו ז)
אפשר לדייק דכתוב "מפני חדש תוציאון" ולא "תאכלו" - שהישן נעלם. **שבעצם הישן קיים, רק כעת מתחדשים עם החדש.** ע"ד הכתוב (שה"ש א): **"צאי לך בעקבי הצאן".** "ואל תטוש תורת אמך" (משלי א). דיש לבנות את החדש על יסודות הישנים ולא להעלימם ולסתרם.

"אלה המצוות אשר ציוה ה' את בני ישראל בהר סיני" (כ"ז ל"ד)
ובהמשך מיד: **"חזק חזק ונתחזק"**, ואפ"ל; ע"פ הא דמובא בירושלמי (פיג ח"ג) על פסוק זה: **"א"ר אילא, מלמד שאם עשאן כמצותן הן מצוות ואם לאו אינו מצוות"**. וא"כ האדם ימנע מקיום המצוה, כי מי יאמר **זיכיתי ליבי, ומי הוא שיעשה כל מצוות ה' בשלימות, לכך מיד לאחר מכן אנו מכריזים בקול ובנעימה "חזק חזק ונתחזק"**. ודו"ק.

ל"ג בעומר בתלמוד תורה "אתבת משה"

סיפורים מאירים

סיפורי פרשה במשנת רביה"ק מוהר"ן מברסלב ותלמידיו ז"ע

"אם בחקתי תלכו" (כ"ו א) 'שתהיו עמלים בתורה' (רש"י)

בעת הלימוד שוכחים מהכל !

הגאון החסיד הנודע רבי נתן צבי קעניג זצ"ל - ראש כולל ברסלב ב"ב, היה מתרכז בעמלה של תורה שעות ארוכות.

מספרים לדין, שעדיין זוכרים עת דרו בדירה קטנה של שני חדרים, ואף שהילדים התרוצצו בבית והקימו קול רעש גדול כדרכם של ילדים - אינו הבחין ולא שמע דבר, שהיה שקוע בלימודו. ומוסיפים לספר: כשאחד האברכים, התייעץ עמו, כיצד ניתן ללמוד בבית כאשר בלתי אפשרי להתרכז לקול מצהלת הילדים, תמה רבי נתן צבי: **"וכי ילדים מפרעיים ללמוד ? והלא בשעה שמתיישבים ללמוד שוכחים מהכל ומאום לא קיים, ואין חשים במתחולל או במתרחש סביב."**

"ואף גם זאת בהיותם בארץ אויב לא מאסתים ולא גאלתים לכלותם" (ויקרא כו מד)

התחזקות בשמירת המצוות בארץ ניכר

היה זה בשבת קודש של חול המועד פסח, קדושת שבת וחג אופפת את פני העיר אומן. בביתו מיסב החסיד הנודע רבי לוי יצחק בנדר יחד עם בני משפחתו לסעודת השבת, מתעלים בזמירות שבת קודש וחיודשי תורה, הנאמרים בעידן נעלה זו.

ולפתע; נשמעה דפיקות על דלת הבית. בפתח נראים שתי אנשים, שמראה פניהם ולבושם מעידים כמאה עדים, כי מן החופשיים הם, כרבים מאחינו בני ישראל לאלפיהם שניצודו לדאבון בני ישראל ברשת ההשכלה.

עוד רבי לוי יצחק תוהה לפשר מבוקשם, פוצים השנים את פיהם ומשמיעים לא פחות מאשר את המשפט הבא: **"שמא תוכל לתת לנו מצות לחגי ?"**

חישו של רבי לוי יצחק התערור מיד, 'ודאי שני אנשים אלה הנראים כתמימים, אינם אלא שוטרי חרש, סוכני נ.ק.ו.ד. וכל מטרת בואם, אינה אלא להפליל אותי בשמירת יהדות. עלי להישמר בדברי! הוא העמיד פניו תם, משל אינו יודע על מה הם מדברים: 'מצות !! על מה שחיים הנכס: אין בבית דבר כזה' !

הוא קיווה כי יסתלקו כלעומת שבאו, אולם שני האנשים שהבחינו בהבעת חוסר האמון שעל פניו, סיפרו לו דברים כהווייתם: דע לך אמרו: כי מעולם לא נכשלנו באכילת חמץ בחג הפסח.

אמנם באנו אל העיר למטרה מבישה ביותר - עשיית הצגת שחוק מהתג ומצותינו. אך בסתר לבנו, ללא ידיעת המארגנים - שומרים אנו על מצוות הפסח. באנו אלך מתוך ידיעה כי כאן נוכל להשיג מצות מהודרות. והשניים הוסיפו: הן שבת היום ובודאי לא תבקש מאתנו תשלום עבור המצות. אולם האמן לנו, לאחר צאת השבת נבוא ונשלם לך מלוא הסכום.

דברי האנשים ניכרים היו כדברי אמת. רבי לוי יצחק השתכנע בכנות כוונותיהם, והחליט למלא את בקשתם. 'המתינו רגעים אחדים' - אמר להם. הוא פנה אל חדרו, נטל עשר מצות, עטף אותם וחזר אל השנים כשהוא מגיש להם את המצות. זיק של שמחה האיר את עיניהם, והם הודו לו מקרב ליבם ונפרדו ממנו לשלום. ואכן, במוצאי שבת קודש, הופיעו שני היהודים שוב, שילמו על המצות שנתן להם, באמרים: אין בפנינו מילים להודות לך על שנתת בנו אימון, וזיכתם אותנו במצות גדולה זו. והאם נוכל לקנות מצה לכל ימות החג ? שאלו !!

כמובן שרבי לוי יצחק צייד אותם במצות לכל החג, ועזבו את ביתו אחוזי התרגשות קודש. והיה רבי לוי יצחק שח בהתפעלות: 'לעולם; אי אפשר לדעת את פנימיות נפשו של איש מישראל, גם כאשר כלפי חוץ נראה שכל מטרותו להתלוצץ ולבזות את המצוות...'

מן המצור שהיא ישיבת המעריים | נעימות התורה

קדים יקרים ! השבוע בפרשה על התיבות: **"אם בחקתי תלכו"**, כתב רש"י: **"שתהיו עמלים בתורה"** גדולה וחשובה היא עד מאוד - למוד ועסק התורה שעליה עומדת העולם, וכמו שכתוב: **"אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמת"**.

וכן המשיל רבי נתן את משלו (לקוטי הלכות שבת ו' ח'): התורה נקראת ספינה, כמו שכתוב **"היתה קאניות סוחר"**, כי העולם הזה הוא כמו ים סוער וזועף, ועל כל אחד מתגברים גלי הים, שהם הקשיים, הפתויים של הציור הרע, ועוד. ולעבר את העולם הזה בשלום - צריכים לזה ספינה חזקה מאוד, שזה תורתנו הקדושה. כי עמה אפשר לעבר את העולם הזה בשלום.

ופעם אחת עורר רבנו את אחד להתמדת הלמוד, ואמר לו: **"שהשפתיים לא ינחו מללמד תורה. והוסיף באמרו: התורה תחיה אותך, התורה תחזק אותך, והתורה מעשירה. ובלקוטי מוהר"ן (תורה ע"ב ח"ב) כתוב: "כי יש נעימות בתורה, וזהו העיקר, לזכות להרגיש הנעימות שיש בהתורה: דרכיה דרכי נעים וכל נתיבתיה שלום"**. הבה ונתחבר לנעימות זו, ויהיה לנו כל טוב, בעולם הזה ובעולם הבא. יהיה לנו הרבה סיפוק, ונרגיש שמחים ומאשרים.

הנה זה הגיע !

"בחורף כל העשבים וכל הצמחים כולם מתים. כי בטל כוחם בחורף, והם אז בבחינת מיתה."

וכשבה הקיץ כולם נתעוררים וחיים. ואז טוב ויפה מאוד כשיוצאים לשוה בשדה. "שיחה - זו תפילה, ותחינה, ותשוקה וגעגועים להשי"ת."

ואז, כל שיח ושיח השדה המתחילים לחיות ולצמוח, כולם נכספים ונכללים בתוך שיחתו ותפלתו!"

(שיחות ה"ן)

אה ! היות מיוחדת לימות הקיץ ! טעמו וראו...

זוית ראקה <<

